

[Birthe Rønn Hornbech]

problemer, der er beskrevet i redegørelsen, går igen i det socialdemokratiske beslutningsforslag. Men inden jeg gennemgår nogle af disse vitale problemstillinger, vil jeg sige lidt om Venstres grundlæggende holdninger til integration og den retssikkerhed, der i et land som Danmark selvfølgelig også må udstrækkes til udlændinge, der opholder sig lovligt i Danmark.

Danmark er ikke og skal ikke være et indvandrerland. Vi er ikke og skal ikke være et multietnisk eller multikulturelt samfund. Danmark er derimod en gæstfri vært over for udlændinge, der har valgt Danmark som deres nye land, hvad enten der er tale om mennesker, der er flygtet fra forfølgelse, eller mennesker, der er familiesammenført med herboende. Vi ønsker, at de mennesker, der kommer hertil, skal leve under forsvarlige forhold og have de samme rettigheder og de samme pligter som danskere.

Venstre forlanger ikke, at udlændinge, der kommer hertil, skal glemme deres rødder endside opgive dem. Vi tror tværtimod, at fremmede impulser kan tilføre Danmark noget nyt. Men det kræver, at de udlændinge, der flytter hertil, forstår, at Danmark er værtslandet, og at gæster, der vil forblive her, ikke blot følger landets love, men også forstår at tilpasse sig i en sådan grad, at de i løbet af så kort tid som muligt kan fungere i lokalsamfundet, på arbejdsmarkedet og i fritidslivet sammen med danskere.

Vi ved, at flygtninge og indvandrere, ikke mindst 2. generation, ofte får uhyre svære identitetsproblemer. Spørgsmål som: Hvem er jeg? Er jeg dansker eller iraner? Er jeg dansker eller tyrk? kan være meget vanskelige for den enkelte at finde ud af med sig selv. Det er et dilemma, vi danskere må forstå, og det er et dilemma, der ikke blot kan fjernes heller ikke ved at lave særregler. Det er en uskik at give særregler for enkelte grupper i det danske samfund. Tværtimod er det jo kendetegnende for den danske grundlov, at den ikke taler om grupper, men om enkeltpersoner. Dette grundlæggende princip bør bevares i den danske lovgivning.

Vi ønsker naturligvis i Venstre, at udlændinge får en ligeværdig behandling. Vi tager afstand fra enhver diskrimination, vi afskyr ethvert tilløb til voldsudøvelse og fordømmer

selvsagt vold. Hvis der begås overgreb mod udlændinge i form af straffelovovertrædelser, må politi, anklagemyndighed og domstole naturligvis træde i funktion præcis som ved andre lovovertrædelser begået af danskere. Der er ingen forskel, og der skal ingen forskel være, al den stund at det jo er sådan, at et motiv til f.eks. vold, fordi ofret er udlænding, efter den gældende straffelovgivning vil være en skærpende omstændighed, på samme måde som en afstraffelse af en anden minoritet altid er en skærpende omstændighed. Det er der måske ikke så mange der har hæftet sig ved, men så forudseende er straffeloven af 1933.

Fordi vi mener, at straffelovens fædre har været forudseende, og fordi vi egentlig mener, at en lovgivning, der beskytter den enkelte frem for grupper, er langt stærkere end en lovgivning, der hiver særlige grupper frem, er vi ikke enige i Socialdemokratiets forslag om oprettelse af et nævn for ligebehandling. Det vil netop komme til at virke som en forskelsbehandling og bestemt ikke befordre den folkelige forståelse for udlændingenes tilstedeværelse i Danmark.

Regeringens redegørelse bygger bl.a. på det princip, at udlændingen selv er ansvarlig for sin integration.

Det er vi meget enig i i Venstre. Det er klart, at den udlænding, der kommer til Danmark, som enhver anden må tage ansvaret for sit eget liv. Men det er lige så klart, at værtslandet, der har givet den pågældende en opholdstilladelse, må understøtte og hjælpe til integration.

Vigtigt er, at de pågældende bringes i stand til at forsørge sig selv og sine på lige fod med danskerne. Helt afgørende er det, at alle, der kommer til vort land, og som har fået opholdstilladelse, omgående får tilbud om at lære dansk, og at modtagelsen af dette tilbud er en betingelse for at oppebære offentlige ydelser. Det forudsættes naturligvis, at der stilles tilstrækkeligt med ressourcer til sprogundervisning til rådighed. Vi er i Venstre opmærksomme på, at der kan være ventetider på danskundervisning, og at undervisningen måske nogle steder er for lidt individuel, at man f.eks. sætter analfabeter sammen med den sprogkyndige. Det er selvsagt ikke rationelt og bør forbedres.

Dermed er vi i Venstre meget enige i den socialdemokratiske målsætning i beslutningsfor-